

KOMMISSIONENS DIREKTIV 96/19/EF

af 13. marts 1996

om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 90, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om konkurrence på markedet for teletjenester⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/2/EF⁽²⁾, skal teletjenester med undtagelse af taletelefoni til offentligheden og de tjenester, der særlig er udelukket fra direktivet, være åbne for konkurrence; der er tale om telextjeneste, mobilradiokommunikation og radio- og tv-spredning til offentligheden; satellitkommunikation blev omfattet af direktivet ved Kommissionens direktiv 94/46/EF⁽³⁾; kabel-tv-net blev omfattet af direktivet ved Kommissionens direktiv 95/51/EF⁽⁴⁾, og mobilkommunikation og personsøgning blev omfattet af direktivet ved direktiv 96/2/EF; i henhold til direktiv 90/388/EØF skal medlemsstaterne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre at enhver tjenesteleverandør får lejlighed til at tilbyde sådanne tjenester;
- (2) efter den offentlige høring, Kommissionen afholdt i 1992 om situationen i telekommunikationssektoren, opfordrede Rådet i resolution af 22. juli 1993⁽⁵⁾ enstemmigt til liberalisering af alle offentlige taletelefonitjenester senest den 1. januar 1998, dog skulle supplerende overgangsperioder på op til fem år give medlemsstater med mindre udviklede net, dvs. Spanien, Irland, Grækenland og Portugal, mulighed for at foretage de nødvendige tilpasninger, især af takster. Endvidere kan meget små net, hvor det er berettiget, få tildelt overgangsperioder på op til to år. Derefter erkendte Rådet enstemmigt i resolution af 22. december 1994⁽⁶⁾, at tilrådgivningsstillelse af teleinfrastrukturer også skulle liberaliseres inden den 1. januar 1998 med de samme

overgangsperioder som for liberaliseringen af taletelefonien. Endvidere fastlagde Rådet i resolution af 18. september 1995⁽⁷⁾ de grundlæggende retningslinjer for regelfastsættelse i fremtiden;

- (3) direktiv 90/388/EØF fastslår, at tildeling af særlige eller eksklusive rettigheder til teletjenester til teleselskaber er en overtrædelse af traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 59, da udbuddet af grænseoverskridende tjenesteydelser hermed begrænses. Med hensyn til teletjenester og net blev særlige rettigheder defineret i nævnte direktiv;

i henhold til direktiv 90/388/EØF er eksklusive rettigheder, der tildeles med henblik på tilrådgivningsstillelse af teletjenester, også uforenelige med traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86, når de gives til teleselskaber, der også har særlige eller eksklusive rettigheder til oprettelse og tilrådgivningsstillelse af telenet, da tildelingen indebærer styrkelse eller udvidelse af en dominerende stilling eller nødvendigvis medfører anden misbrug af en sådan stilling;

- (4) Kommissionen gjorde imidlertid i 1990 en midlertidig undtagelse fra artikel 90, stk. 2, med hensyn til særlige eller eksklusive rettigheder til at tilbyde taletelefoni, da de finansielle ressourcer til udvikling af nettet stadig hovedsagelig kom fra drift af telefonitjeneste og liberalisering af denne form for tjeneste kunne på daværende tidspunkt true teleselskabernes finansielle stabilitet og lægge sig i vejen for den opgave af almindelig økonomisk interesse, som er betroet dem, og som består i at tilbyde og udnytte et universelt net, dvs. et net med bred geografisk dækning, som enhver tjenesteyder eller bruger inden for en rimelig tidsfrist efter anmodning kan blive tilsluttet;

endvidere var alle teleselskaber på det tidspunkt, hvor direktiv 90/388/EØF blev vedtaget, i færd med at digitalisere deres net for at forøge deres udbud af tjenester til den endelige forbruger. I dag er der allerede indført dækning og digitalisering i

⁽¹⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1996, s. 59.

⁽³⁾ EFT nr. L 268 af 19. 10. 1994, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 256 af 26. 10. 1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 213 af 6. 8. 1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 379 af 31. 12. 1994, s. 4.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 258 af 3. 10. 1995, s. 1.

en række medlemsstater. I betragtning af fremskridtene med højfrekvensapplikationer og de store igangværende investeringsprogrammer forventes der en betydelig forbedring af dækningen med optiske fiberkabler og net i andre medlemsstater i de kommende år;

i 1990 blev der også givet udtryk for bekymring for øjeblikkelig indførelse af konkurrence på taletelefoni, medens teleselskabernes prisstrukturer i vid udstrækning var ude af trit med omkostningerne, fordi konkurrerende selskaber kunne koncentrere sig om meget rentable tjenester som international telefoni og vinde markedsandele udelukkende på grundlag af de eksisterende betydeligt fordrejede takststrukturer. I mellemtiden er der gjort en indsats for at udligne forskellene i prisfastsættelses- og omkostningsstrukturer som forberedelse af liberaliseringen. Europa-Parlamentet og Rådet har i mellemtiden fastslået, at der findes mindre restriktive måder at tildele særlige eller eksklusive rettigheder på for at sikre opfyldelsen af denne opgave af almindelig økonomisk interesse;

- (5) af disse årsager og i overensstemmelse med Rådets resolutioner af 22. juli 1993 og 22. december 1994 er en fortsat undtagelse for taletelefoni ikke længere begrundet. Den undtagelse, Kommissionen gjorde ved indførelse af direktiv 90/388/EØF, bør ikke længere finde anvendelse og direktivet, herunder definitionerne, bør ændres i overensstemmelse hermed. For at give teleselskaberne mulighed for at afslutte deres forberedelser til konkurrence og især den påkrævede udligning af taksterne, kan medlemsstaterne beholde deres nuværende særlige og eksklusive rettigheder til at udbyde taletelefoni indtil den 1. januar 1998. Medlemsstater med mindre udviklede eller meget små net kan få en midlertidig fritagelse, når dette kan begrundes i behovet for at udføre strukturtilpasning, men udelukkende i det omfang, denne tilpasning kræver. Sådanne medlemsstater kan efter anmodning tildeles en yderligere overgangsperiode på op til henholdsvis fem og to år, hvis det er nødvendigt for at kunne fuldføre den påkrævede strukturtilpasning. De medlemsstater, der kan anmode om en sådan undtagelse, er Spanien, Irland, Grækenland og Portugal med hensyn til mindre udviklede net og Luxembourg med hensyn til meget små net. Muligheden for at indføre sådanne overgangsperioder er desuden omtalt i resolutioner af 22. juli 1993 og 22. december 1994;

- (6) afskaffelsen af særlige og eksklusive rettigheder til at udbyde taletelefoni vil især give de etablerede teleselskaber fra en medlemsstat mulighed for efter den 1. januar 1998 at tilbyde deres tjenester direkte i andre medlemsstater. Disse selskaber har allerede de færdigheder og den erfaring, der er påkrævet for at gå ind på markeder, der åbnes for konkurrence. Imidlertid vil de i næsten alle medlemsstater skulle konkurrere med de nationale teleselskaber, der har de særlige eller eksklusive rettigheder til at tilbyde ikke blot taletelefoni, men også at oprette og tilbyde den tilgrundliggende infrastruktur, herunder erhvervelse af rettigheder til brug af internationale kredsløb. Den fleksibilitet og de stordriftsfordele, der er forbundet hermed, vil forhindre, at deres dominerende stilling trues i den almindelige konkurrence, når taletelefonien liberaliseres. Dermed vil teleselskaberne kunne bevare deres dominerende stilling på hjemmemarkederne, medmindre de nytilkomne på markedet for taletelefoni får de samme rettigheder og forpligtelser. Især hvis nytilkomne ikke får frit valg med hensyn til, hvilken infrastruktur de vil benytte til at udbyde tjenester i konkurrence med det dominerende selskab, vil denne begrænsning i realiteten forhindre dem i at få adgang til markedet for taletelefoni, herunder grænseoverskridende tjenesteydelser. Opretholdelse af særlige rettigheder, der begrænser antallet af virksomheder med tilladelse til at oprette og tilbyde infrastruktur, vil derfor begrænse friheden til at yde tjenesteydelser i strid med traktatens artikel 59. At begrænsningen for oprettelse af egen infrastruktur tilsyneladende ville gælde alle selskaber i den berørte medlemsstat, der tilbyder taletelefoni, med undtagelse af det nationale teleselskab, vil ikke være tilstrækkeligt til at fjerne forskelsbehandlingen af sidstnævnte i henhold til traktatens artikel 59. Da de fleste nytilkomne selskaber antagelig vil komme fra andre medlemsstater, vil en sådan foranstaltning i praksis berøre udenlandske selskaber mere end nationale. Medens disse restriktioner ikke synes at være berettigede, vil der på den anden side under alle omstændigheder være mindre restriktive måder, hvorpå man kunne sikre almenhedens interesse af ikke-økonomisk art, f.eks. godkendelsesprocedurer;

- (7) desuden vil afskaffelse af særlige og eksklusive rettigheder til at tilbyde taletelefoni have ringe eller slet ingen virkning, hvis nytilkomne selskaber blev tvunget til at bruge de etablerede teleselskabers offentlige telenet, medens de konkurrerer med dem på markedet for taletelefoni. At give ét selskab, der markedsfører teletjenester, til opgave at levere det uundværlige råmateriale, dvs. transmissionskapaci-

tet, til alle sine konkurrenter vil være ensbetydende med at give det bemyndigelse til efter forgodtbefindende at bestemme, hvor og hvornår konkurrenterne kan tilbyde tjenester, til hvilken pris og at føre tilsyn med deres kunder og den aktivitet, konkurrenterne skaber, hvilket vil bringe selskabet i en situation, hvor det kunne blive foranlediget til at misbruge sin dominerende stilling. Direktiv 90/388/EØF berørte ikke direkte oprettelse og tilrådighedsstillelse af telenet, eftersom det gjorde en undtagelse i henhold til artikel 90, stk. 2, med hensyn til eksklusive og særlige rettigheder for den økonomisk langt vigtigste tjeneste, der tilbydes via telenettene, nemlig taletelefoni. Direktivet indeholdt dog bestemmelser om, at Kommissionen skulle foretage en samlet vurdering af hele telekommunikationssektoren i 1992;

det er rigtigt, at Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens beslutning 94/439/EF⁽²⁾, harmoniserer de grundlæggende principper for faste kredsløb, men dette direktiv harmoniserer kun betingelserne for adgang til og brug af faste kredsløb. Formålet med direktiv 92/44/EØF er ikke at løse teleselskabernes interessekonflikt som tilbydere af infrastruktur og tjenester. Det foretager ikke en strukturel skelnen mellem teleselskaberne som udbydere af faste kredsløb og som tjenesteydere. Det fremgår af klager, at selv i medlemsstater, der har gennemført nævnte direktiv, bruger teleselskaberne stadig deres kontrol med adgangsbetingelserne til nettet på bekostning af deres konkurrenter på markedet for tjenester. Klagerne viser, at teleselskaberne stadig opkræver for høje takster, og at de bruger oplysninger om deres konkurrenters planer om at tilbyde tjenester, som de har tilegnet sig ved at stille infrastrukturen til rådighed, til at indkredse kunder på markedet for tjenester. Direktiv 92/44/EØF fastsætter blot princippet om omkostningsbaserede takster og forhindrer ikke teleselskaber i at bruge oplysninger om abonnenternes adfærdsmønstre, som de har tilegnet sig ved at stille infrastrukturen til rådighed, og som er nødvendige for at indkredse særlige grupper af brugere, eller oplysninger om efterspørgselsens priselasticitet på de enkelte dele af markedet for tjenester og i forskellige egne af landet. De nuværende regler løser ikke ovennævnte interessekonflikt. Den bedste måde at løse den på er derfor at tillade tjenesteyderne at bruge deres egne eller tredjemands teleinfrastrukturer til at tilbyde deres

tjenester til de endelige forbrugere i stedet for deres vigtigste konkurrents infrastruktur. I sin resolution af 22. december 1994 godkendte Rådet ligeledes princippet om, at tilrådighedsstillelse af infrastruktur skulle liberaliseres;

medlemsstaterne bør derfor afskaffe de nugældende eksklusive rettigheder til tilrådighedsstillelse og brug af infrastruktur, der er en overtrædelse af traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 59 og 86, og tillade, at tilbydere af taletelefoni bruger deres egen og/eller enhver anden infrastruktur efter eget valg;

- (8) ifølge direktiv 90/388/EØF gælder traktatens bestemmelser, herunder konkurrencereglerne, for telextjenester. Samtidig fastslås det, at tildeling af særlige eller eksklusive rettigheder til teletjenester til teleselskaber er en overtrædelse af traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 59, da udbud af grænseoverskridende tjenesteydelser hermed begrænses. Imidlertid fandt man i direktivet, at der var brug for en individuel fremgangsmåde, da man ventede et brat fald i disse tjenester. I mellemtiden er det blevet klart, at telextjenester fortsat vil eksistere side om side med telefaxtjenester i en overskuelig fremtid, eftersom telexnettet stadig er det eneste standardiserede verdensomspændende net, der kan anvendes som lovligt bevis ved domstolene. Den oprindelige fremgangsmåde kan derfor ikke længere begrundes;
- (9) hvad angår nye konkurrenters adgang til telekommunikationsmarkedet, kan begrænsninger af traktatens fire grundlæggende friheder kun begrundes i væsentlige krav. Disse begrænsninger må ikke overskride det, der er påkrævet for at nå de tilsigtede mål af ikke-økonomiske karakter. Medlemsstaterne kan derfor kun indføre godkendelses- eller anmeldelsesprocedurer, når det er nødvendigt for at sikre overholdelse af de væsentlige krav, og med hensyn til udbydelse af taletelefoni og den underliggende infrastruktur indføre betingelser i form af handelsbestemmelser, når det er nødvendigt for i overensstemmelse med traktatens artikel 90, stk. 2, at sikre, at de pågældende selskaber kan levere de særlige offentlige tjenester, der er betroet dem på telekommunikationsområdet, i et konkurrencepræget miljø, og/eller for at sikre et bidrag til finansieringen af almene tjenesteudbud. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og traktatens artikel 56 og 66 lade andre krav om offentlige tjenester indgå i visse typer tilladelser;

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 af 19. 6. 1992, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 af 15. 7. 1994, s. 40.

direktiv 90/388/EØF må derfor ikke indskrænke anvendelsen af bestemmelser fastsat ved lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige eller administrative initiativer til beskyttelse af den offentlige sikkerhed, herunder især lovlig aflytning;

i forbindelse med indførelsen af godkendelsesbetingelser i henhold til direktiv 90/388/EØF blev det klart, at visse medlemsstater stillede krav til nye selskaber, der ikke stod i forhold til hensynet til almenhedens interesse. For at undgå, at sådanne foranstaltninger bruges til at forhindre, at teleselskabernes dominerende stilling trues af konkurrence, når taletelefonien liberaliseres, og det dermed bliver muligt for teleselskaberne at bevare deres dominerende stilling på markederne for taletelefoni og offentlige telenet og således at styrke det etablerede selskabs dominerende stilling, er det nødvendigt, at medlemsstaterne anmelder enhver form for godkendelses- og anmeldelseskrav til Kommissionen, inden de indføres, for at give den mulighed for at vurdere, om de er forenelige med traktaten, og især om forpligtelserne er rimelige;

- (10) i henhold til proportionalitetsprincippet kan antallet af godkendelser kun begrænses, når det er nødvendigt for at opfylde væsentlige krav til brugen af knappe ressourcer. Som Kommissionen fremførte i sin meddelelse om høringen om grønbogen om liberalisering af teleinfrastruktur og kabel-tv-net er den eneste årsag hertil fysiske begrænsninger, som skyldes et utilstrækkeligt frekvensspektrum;

hvad angår tilrådighedsstillelse af taletelefoni, faste offentlige telenet og andre telenet, der omhandler brug af radiofrekvens, vil de væsentlige krav berettiget til indførelse eller opretholdelse af en individuel godkendelsesprocedure. I alle andre tilfælde er en generel godkendelses- eller anmeldelsesprocedure tilstrækkelig til at sikre overensstemmelse med de væsentlige krav. En godkendelsesprocedure er ikke berettiget, når en anmeldelsesprocedure er tilstrækkelig til at nå det ønskede mål;

hvad angår udnyttelse af pakke- og kredsløbskoblet datatransmission, gav direktiv 90/388/EØF medlemsstaterne tilladelse til i medfør af traktatens artikel 90, stk. 2, at vedtage udbudsbetingelser for offentlige tjenester i form af handelsbestemmelser med henblik på at bevare de relevante krav til offentlige tjenester. Kommissionen har i løbet af 1994 vurderet virkningerne af de foranstaltninger, der blev vedtaget i medfør af denne bestemmelse. Resultaterne af denne undersøgelse blev offentlig-

gjort i dens meddelelse om status over og gennemførelse af direktiv 90/388/EØF. På grundlag af nævnte vurdering, der også tog hensyn til erfaringerne i de fleste medlemsstater, hvor de relevante målsætninger om offentlige tjenester blev opfyldt uden gennemførelse af sådanne ordninger, er en fortsættelse af denne særlige ordning ikke berettiget, og de nuværende ordninger bør derfor afskaffes. Medlemsstaterne kan dog erstatte ordningerne med en anmeldelses- eller generel godkendelsesprocedure;

- (11) nyligt godkendte taletelefoniselskaber vil kun kunne konkurrere effektivt med de etablerede teleselskaber, hvis de får rådighed over tilstrækkeligt mange numre til deres kunder. Når numrene tildeles af de etablerede teleselskaber, vil de være foranlediget til at reservere de bedste numre til sig selv og give konkurrenterne et utilstrækkeligt antal numre eller numre, som er mindre attraktive for en virksomhed, f.eks. på grund af deres længde. Ved at lade teleselskaberne beholde denne bemyndigelse vil medlemsstaterne derfor foranledige dem til at misbruge deres stilling på markedet for taletelefoni og overtræde traktatens artikel 90 sammenholdt med artikel 86;

derfor bør oprettelse og drift af den nationale nummerplan overdrages et organ, der er uafhængigt af teleselskabet, og der skal om nødvendigt laves et udkast til procedure for tildeling af numre på grundlag af objektive kriterier, som er gennemskuelig og ikke-diskriminerende. Når en abonnent skifter tjenesteyder, skal oplysninger om hans nye nummer i en tilstrækkelig lang periode, på den måde og i det omfang, traktatens artikel 86 stiller krav om, gives til personer, der forsøger at kontakte ham på hans gamle nummer. Abonnenter, der skifter tjenesteyder, bør desuden have mulighed for at beholde deres numre mod et rimeligt bidrag til udgifterne ved at overføre numrene;

- (12) da dette direktiv forpligter medlemsstaterne til at afskaffe særlige og eksklusive rettigheder til tilrådighedsstillelse og drift af faste offentlige telenet, skal forpligtelsen i direktiv 90/388/EØF til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der gælder offentliggjorte, objektive og ikke-diskriminerende vilkår for adgang til nettet, tilpasses på passende måde;
- (13) nye taletelefoniselskabers ret til mod rimelig betaling at sammenkoble deres net med eksisterende offentlige telenet ved de nødvendige forbindel-

sespunkter med henblik på at gennemføre samtaler, herunder adgang til de abonnentdatabaser, der er nødvendige for at tilbyde nummeroplysning, er af afgørende betydning i den første tid efter afskaffelsen af særlige og eksklusive rettigheder til at udbyde taletelefoni og teleinfrastruktur. Der forhandles i princippet om forbindelsen mellem parterne under anvendelse af konkurrencereglerne for virksomheder. På grund af den manglende balance i forhandlingsmæssig tyngde mellem nye selskaber og teleselskaber, der i kraft af deres særlige eller eksklusive rettigheder har opnået monopol, må man formode, at sammenkoblingen bliver forsinket af uenighed om vilkårene, så længe Europa-Parlamentet og Rådet ikke har fastsat harmoniserede regler. Sådanne forsinkelser kan bringe nye selskabers adgang til markedet i fare og dermed forhindre en effektiv afskaffelse af de særlige og eksklusive rettigheder. Hvis medlemsstaterne undlader at indføre de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at undgå en sådan situation, vil det medføre, at de nugældende særlige og eksklusive rettigheder, der som nævnt ovenfor betragtes som uforenelige med artikel 90 sammenholdt med artikel 59 og 86, i praksis forlænges;

for at tillade effektiv markedsadgang og forhindre, at særlige og eksklusive rettigheder i praksis bevares i strid med traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 59 og 86, bør medlemsstaterne sikre, at teleselskaberne i den periode, der er nødvendig, for at konkurrenter kan komme ind på markedet, offentliggør standardvilkår for sammenkobling med de taletelefoninets, der gives offentlig adgang til, herunder lister over sammenkoblingspriser og forbindelsespunkter, senest seks måneder inden den faktiske dato for liberalisering af taletelefoni og teletransmissionskapacitet. Disse standardtilbud skal være ikke-diskriminerende og må ikke bestå af pakker i en sådan grad, at nye selskaber ikke blot kan købe de dele af et tilbud om sammenkobling, de faktisk har behov for. De må endvidere ikke diskriminere på baggrund af opkaldenes og/eller nettenes oprindelse;

navnlig for hvert element i sammenkoblingstilbuddet grundlaget for omkostningselementet, for navnlig at sikre, at denne prisfastsættelse kun indeholder relevante elementer, dvs. oprettelsesafgift, samtaleafgift, andel af udgifterne til at sikre lige adgang og mulighed for nummeroverførsel samt til at opfylde væsentlige krav og eventuelt supplerende afgifter i forbindelse med deling af nettoudgifterne til alment tjenesteudbud og i en overgangsperiode forskelle i telefontakster. En sådan omkostningsberegning skal endvidere give mulighed for at fastslå, om et teleselskab tilbyder sine større brugere lavere takster end udbydere af taletelefoninets;

i mangel af en hurtig, billig og effektiv procedure til bilæggelse af stridigheder om sammenkobling, som kan forhindre teleselskaberne i at forårsage forsinkelser eller anvende deres finansielle ressourcer til at forøge omkostningerne ved benyttelsen af de til rådighed værende retsmidler i henhold til national ret eller fællesskabsret, vil det være muligt for teleselskaberne at bevare deres dominerende stilling. Medlemsstaterne skal derfor indføre en særlig klageprocedure for sammenkoblingsstridigheder;

- (14) for at tillade tilsyn med sammenkoblingsforpligtelsen i henhold til konkurrenceretten skal det system til omkostningsberegning, der indføres for udbydelse af taletelefoni og offentlige telenet, desuden i den periode, der er nødvendig, for at konkurrenter kan komme ind på markedet, tydeligt udpege de omkostningslementer, der er relevante for fastsættelse af priser på sammenkobling, og

- (15) forpligtelsen til at offentliggøre standardtakster og -sammenkoblingsvilkår udelukker ikke kravet i henhold til traktatens artikel 86 om, at virksomheder med dominerende stilling skal forhandle sig frem til særlige eller skræddersyede aftaler om en særlig kombination eller brug af enkelte komponenter af et offentligt koblet telefonnet og/eller rabat til særlige tjenesteydere eller store brugere, når dette er begrundet og ikke medfører diskrimination. Enhver rabat på sammenkobling skal være objektivt begrundet og gennemsigtig;

- (16) forpligtelsen til at offentliggøre standardsammenkoblingsvilkår udelukker heller ikke den forpligtelse, virksomheder med dominerende stilling i henhold til traktatens artikel 86 har til at tillade, at sammenkoblede operatører, fra hvis net et opkald udgår, fortsat er ansvarlige for fastsættelse af taksten for kunderne mellem den opkaldende part og modtageren og for at forbinde kundernes trafik med det forbindelsespunkt, de vælger;

- (17) en række medlemsstater har bevaret eksklusive rettigheder til at oprette og tilbyde nummerfortegnelses- og oplysningstjenester. Disse eksklusive rettigheder gives normalt enten til selskaber, der allerede har en dominerende stilling med hensyn til udbydelse af taletelefoni, eller til et af deres

datterselskaber. I en sådan situation udvikler disse rettigheder selskabernes dominerende stilling og styrker den dermed, hvilket i henhold til EF-Domstolens retspraksis er misbrug af dominerende stilling i strid med artikel 86. De eksklusive rettigheder til at tilbyde nummerfortegnelsestjenester er dermed uforenelige med traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86. Derfor skal disse eksklusive rettigheder afskaffes;

- (18) oplysninger om nummerfortegnelser er et vigtigt redskab til at få adgang til telefontjenester. For at sikre at abonnenterne på alle taletelefontjenester har adgang til nummerfortegnelser, kan medlemsstaterne indføre en forpligtelse til at udbyde oplysninger om nummerfortegnelser til offentligheden i forbindelse med individuelle eller generelle godkendelser;

en sådan forpligtelse må imidlertid ikke begrænse udbuddet af sådanne oplysninger ad nye elektroniske veje eller udbydelse af special- og/eller regional- og lokaltelefonbøger i strid med traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86, stk. 2, litra b);

- (19) når alment tjenesteudbud kun kan leveres med tab eller med omkostninger, der falder uden for normale forretningsmæssige normer, kan man forestille sig forskellige finansieringsordninger for at sikre det almene udbud. Skabelsen af effektiv konkurrence ville dog blive alvorligt forsinket i forhold til den fulde liberalisering, hvis medlemsstaterne gennemførte en finansieringsordning, der pålagde nye selskaber for tung en byrde eller fastsatte størrelsen af byrden til mere end det, der er påkrævet for at finansiere det almene udbud;

finansieringsordninger, der pålægger nye selskaber uforholdsmæssig store byrder og dermed forhindrer, at teleselskabernes dominerende stilling trues af konkurrence, når liberaliseringen af taletelefonien finder sted, hvorved teleselskaberne ville få mulighed for at styrke deres dominerende stilling, ville være i strid med traktatens artikel 90 sammenholdt med artikel 86. Uanset hvilken finansieringsordning medlemsstaterne beslutter sig for, skal de sikre sig, at kun udbydere af offentlige telenet bidrager til dækning og/eller finansiering af forpligtelser om alment tjenesteudbud harmoniseret i forbindelse med åben netadgang (ONP), og at fordelingsmetoden blandt dem er baseret på objektive og ikke-diskriminerende kriterier og er i over-

ensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Dette princip forhindrer ikke medlemsstaterne i at gøre undtagelse for nye selskaber, der endnu ikke har opnået særlig store markedsandele;

endvidere skal finansieringsmekanismerne søge at sikre, at markedsdeltagerne kun bidrager til finansiering af det almene udbud og ikke af andre aktiviteter, der ikke er direkte forbundet med det almene udbud;

- (20) hvad takststrukturen for taletelefoni angår, skal der skelnes mellem oprettelsesafgift, månedlig leje, lokalopkald, regionalopkald og fjernopkald. Den takststruktur for taletelefoni, teleselskaberne i visse medlemsstater anvender, er stadig ikke baseret på omkostningerne. Nogle kategorier af samtaler udbydes med tab og krydssubsidieres med overskud fra andre kategorier. Kunstigt lave priser begrænser imidlertid konkurrencen, fordi de potentielle konkurrenter ikke får nogen tilskyndelse til at gå ind på den pågældende del af taletelefonimarkedet, og er i strid med traktatens artikel 86, når de ikke er berettigede i medfør af artikel 90, stk. 2, med hensyn til specifikke identificerede slutbrugere eller grupper af slutbrugere. Medlemsstaterne skal hurtigst muligt aftrappe alle uberettigede restriktioner for teleselskabernes gradvise udligning af taksterne, navnlig dem, der forhindrer indførelse af takster, der ikke svarer til omkostningerne, og øger byrden ved alment tjenesteudbud. I berettigede tilfælde kan den del af nettoudgifterne, der ikke er dækket fuldt ud af takststrukturen, fordeles ligeligt blandt alle berørte parter på ikke-diskriminerende og gennemsigtig måde;

- (21) eftersom udligning af taksterne kan gøre nogle telefontjenester dyrere for visse grupper af brugere på kort sigt, kan medlemsstaterne indføre særlige bestemmelser for at afbøde virkningerne af udligningen. Dermed vil overkommelige telefontjenester være sikret i overgangsperioden, medens teleselskaberne stadig kan fortsætte udligningsprocessen. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens udtalelse om Rådets resolution om fastlæggelse af principper for et alment udbud af teletjenester⁽¹⁾, som siger, at der skal være rimelige og overkommelige takster for oprettelse, abonnement, periodisk leje, samt adgang til og brug af tjenesten;

⁽¹⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994, s. 8.

- (22) når medlemsstaterne overdrager deres teleselskaber ansvaret for finansierungsordningen for forpligtelserne om alment tjenesteudbud med ret til at inddrive en andel fra konkurrenterne, vil selskaberne være tilbøjelige til at kræve et højere beløb end berettiget, hvis medlemsstaterne ikke sikrer sig, at beløbet til finansiering af det almene tjenesteudbud adskilles tydeligt fra sammenkoblingstaksterne (tilslutning og drift). Desuden skal ordningen overvåges nøje, og der skal indføres effektive og hurtige klageprocedurer til et uafhængigt organ, der kan afgøre stridigheder om beløbsstørrelser uden at tilsidesætte de øvrige retsmidler i gældende national ret eller fællesskabsret;

Kommissionen vurderer situationen i medlemsstaterne fem år efter indførelsen af fri konkurrence for at fastslå, om disse finansierungsordninger ikke fører til situationer, der er uforenelige med fællesskabsretten;

- (23) udbydere af offentlige telenet skal have adgang til offentlig og privat ejendom for at placere de faciliteter, der er nødvendige for at nå slutbrugerne. I mange medlemsstater har teleselskaberne retlige privilegier til at installere deres net på offentlig og privat jord uden betaling eller til en betaling, der blot dækker omkostningerne. Hvis medlemsstaternes ikke giver nye godkendte selskaber lignende muligheder for at udbygge deres net, forsinkes de udbygningen, og i nogle områder vil dette være ensbetydende med, at teleselskabets eksklusive rettigheder bevares;

endvidere stiller traktatens artikel 90 sammenholdt med artikel 59 krav om, at medlemsstaterne ikke diskriminerer mod nye selskaber, der normalt kommer fra andre medlemsstater, i forhold til de nationale teleselskaber og andre nationale foretagender, der har fået ret til adgang i forbindelse med udbygningen af deres telenet;

når væsentlige krav, navnlig med hensyn til miljøbeskyttelse eller målene med fysisk planlægning, går imod at tildele nye selskaber, der endnu ikke har egen infrastruktur, lignende ret til adgang, skal medlemsstaterne i det mindste sikre, at selskaberne, hvor det er teknisk muligt, får adgang på rimelige vilkår til teleselskabets eksisterende kabelnet eller

master i henhold til deres ret til adgang, når de har brug for disse faciliteter for at udbygge deres net. I mangel af sådanne krav ville teleselskaberne blive foranlediget til at begrænse deres konkurrenters adgang til disse vigtige faciliteter og dermed misbruge deres dominerende stilling. Manglende indførelse af sådanne krav er derfor i strid med artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86;

i henhold til traktatens artikel 86 skal alle udbydere af offentlige telenet med grundlæggende ressourcer, som konkurrenterne ikke har rentable alternativer til, desuden give åben og ikke-diskriminerende adgang til disse faciliteter;

- (24) afskaffelse af særlige og eksklusive rettigheder på telekommunikationsmarkederne vil give virksomheder med særlige eller eksklusive rettigheder i andre sektorer mulighed for at komme ind på telekommunikationsmarkederne. For at åbne mulighed for tilsyn efter traktatens relevante bestemmelser med eventuel konkurrencebegrænsende krydssubsidiering mellem på den ene side områder, hvor udbydere af teletjenester eller teleinfrastruktur har særlige eller eksklusive rettigheder og på den anden side deres virksomhed som udbydere af telekommunikation, bør medlemsstaterne træffe passende forholdsregler for at sikre gennemsigtighed med hensyn til anvendelse af ressourcer fra sådanne beskyttede aktiviteter på det liberaliserede marked for telekommunikation. Medlemsstaterne bør i det mindste kræve, at sådanne virksomheder, når de har nået en betydelig omsætning på det pågældende marked for teletjenester og/eller infrastruktur, fører særskilt regnskab og skelner mellem bl.a. indtægter og udgifter i forbindelse med udbydelse af tjenester i kraft af deres særlige eller eksklusive rettigheder og dem, de udbyder på konkurrencevilkår. For tiden vil en omsætning på over 50 mio. ECU være at betragte som en betydelig omsætning;

- (25) i øjeblikket opretholder de fleste medlemsstater også eksklusive rettigheder til at udbyde teleinfrastruktur til udnyttelse af andre teletjenester end taletelefoni;

i henhold til direktiv 92/44/EØF skal medlemsstaterne sikre, at teleselskaberne stiller visse former for faste kredsløb til rådighed for alle udbydere af teletjenester. Nævnte direktiv omhandler dog kun en

sådan harmoniseret tilrådighedsstilling af faste kredsløb op til en vis båndbredde. Virksomheder med behov for større båndbredde til tjenester baseret på ny teknologi med høj transmissionshastighed, som f.eks. SDH (Synchronous Digital Hierarchy) har klaget over, at teleselskaberne ikke er i stand til at dække deres behov, som kunne dækkes af andre potentielle udbydere af teleinfrastruktur, hvis de nugældende eksklusive rettigheder blev afskaffet. Dermed forsinkes opretholdelsen af disse rettigheder indførelsen af nye avancerede teletjenester og begrænser således den tekniske udvikling på bekostning af brugerne i strid med traktatens artikel 90, stk. 1, sammenholdt med artikel 86, litra b);

- (26) eftersom afskaffelse af sådanne rettigheder især vil berøre tjenester, der endnu ikke tilbydes, og som ikke har noget at gøre med taletelefoni, som stadig er disse selskabers vigtigste indtægtskilde, vil den ikke undergrave teleselskabets finansielle situation. Opretholdelse af eksklusive rettigheder til oprettelse og brug af netinfrastruktur til andre tjenester end taletelefoni er derfor ikke berettiget. Medlemsstaterne skal navnlig sikre, at alle restriktioner for udbud af teletjenester ud over taletelefoni med hensyn til brug af net oprettet af udbyderen af teletjenesten, brug af infrastrukturer oprettet af tredjemand og deling af net, andre faciliteter og arbejdssteder ophæves senest den 1. juli 1996;

af hensyn til den særlige situation i medlemsstater med mindre udbyggede net indrømmer Kommissionen efter anmodning længere overgangsperioder;

- (27) medens direktiv 95/51/EF ophævede alle restriktioner for udbud af liberaliserede teletjenester via kabel-tv-net, opretholder nogle medlemsstater restriktioner for brug af offentlige telenet til udbud af kabel-tv-kapacitet. Kommissionen bør vurdere situationen, hvad angår sådanne restriktioner i lyset af nævnte direktivs mål, når telekommunikationsmarkederne nærmer sig fuld liberalisering;
- (28) afskaffelse af alle særlige og eksklusive rettigheder, der begrænser udbud af teletjenester og underliggende net foretaget af virksomheder etableret i Fællesskabet, berører ikke den pågældende kommunikations bestemmelses- eller oprindelsessted;

direktiv 90/388/EØF udelukker imidlertid ikke, at foranstaltninger, som vedrører virksomheder, der ikke er etableret i EF, vedtages i overensstemmelse med fællesskabsretten og de gældende internationale forpligtelser for at sikre medlemsstaternes borgere tilsvarende og effektiv behandling i tredjelande. Virksomheder fra Fællesskabet skal i tredjelande have en behandling og en effektiv markedsadgang, der kan sammenlignes med den behandling og markedsadgang, fællesskabsrammebestemmelserne giver virksomheder, der ejes eller i praksis kontrolleres af borgere i de pågældende tredjelande. Forhandlingerne om telekommunikation inden for WTO's rammer skal føre til en afbalanceret multilateral aftale, der sikrer operatører fra Fællesskabet effektiv og sammenlignelig markedsadgang i tredjelande;

- (29) gennemførelsen af den frie konkurrence på telekommunikationsmarkederne rejser vigtige spørgsmål på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. De behandles i Kommissionens meddelelse om høringen om grønbogen af 3. maj 1995 om liberalisering af teleinfrastruktur og kabel-tv-net;

med idéen om en horisontal politik for øje skal der nu gøres bestræbelser for at styrke overgangen til et fuldt liberaliseret telekommunikationsmiljø. Ansvarer herfor påhviler medlemsstaterne, selv om fællesskabsstrukturer som Den Europæiske Socialfond også kan inddrages. Som i forbindelse med allerede eksisterende initiativer bør EF spille en rolle ved at fremme tilpasningen og omskolingen af personer, hvis traditionelle aktiviteter må forventes at forsvinde i den industrielle omstrukturingsproces;

- (30) indførelse af procedurer på nationalt plan for godkendelse, sammenkobling, alment tjenestebud, nummertildeling og ret til adgang foregriber ikke harmoniseringen heraf i de passende lovgivningsmæssige instrumenter, som Europa-Parlamentet og Rådet måtte vedtage, særlig i forbindelse med tilrådighedsstilling af åbne net (ONP). Kommissionen bør træffe alle passende forholdsregler med henblik på at sikre overensstemmelse mellem disse instrumenter og direktiv 90/388/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

eller et andet selskabs brugere og få adgang til tjenester udbudt af tredjemand.

b) stk. 2 ophæves.

Artikel 1

I direktiv 90/388/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1:

a) affattes stk. 1 således:

i) affattes stk. 1, fjerde led, således:

— »offentligt telenet»: et telenet, der blandt andet anvendes til tilrådighedsstillelse af offentlige teletjenester

— »offentlig teletjeneste»: en teletjeneste, der er offentlig adgang til

ii) affattes stk. 1, trettende led, således:

— »væsentlige krav»: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, der kan foranledige en medlemsstat til at indføre betingelser for oprettelse og/eller drift af telenet eller tilrådighedsstillelse af teletjenester. Nettets driftssikkerhed og integritet, samt i begrundede tilfælde driftskompatibilitet mellem tjenester, databeskyttelse, miljøbeskyttelse, målsætninger for den fysiske planlægning samt effektiv brug af frekvensspektret og forhindring af skadelig interferens mellem radiobaserede telekommunikationssystemer og andre rum- eller landbase-rede tekniske systemer, udgør sådanne krav.

Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personlige oplysninger, fortroligheden af informationer, der er transmitteret eller oplagret, samt beskyttelse af privatlivet.

iii) indsættes følgende led efter sidste led:

— »telenet»: transmissionsudstyr og i begrundede tilfælde koblingsmateriel og andre ressourcer, der muliggør afsendelse af signaler mellem definerede termineringspunkter via kabel eller radio, optisk eller ad anden elektromagnetisk vej

— »sammenkobling»: fysisk og logisk forbindelse mellem telekommunikationsfaciliteter i selskaber, der udbyder telenet og/eller teletjenester, for at tillade et selskabs brugere at kommunikere med selskabets

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Medlemsstaterne drager omsorg for at afskaffe alle foranstaltninger, der tildeler:

a) eksklusive rettigheder til tilrådighedsstillelse af teletjenester, herunder oprettelse og tilrådighedsstillelse af telenet, der kræves for at stille sådanne tjenester til rådighed

b) særlige rettigheder, der begrænser antallet af virksomheder godkendt til tilrådighedsstillelse af sådanne teletjenester eller sådanne net til to eller flere, på grundlag af andet end objektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende kriterier, eller

c) særlige rettigheder, der på grundlag af andet end objektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende kriterier bemyndiger flere konkurrerende virksomheder til tilrådighedsstillelse af sådanne teletjenester eller oprettelse eller tilrådighedsstillelse af sådanne net.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige forholdsregler for at sikre, at enhver virksomhed har ret til tilrådighedsstillelse af alle de i stk. 1 omhandlede teletjenester eller oprettelse eller tilrådighedsstillelse af de i stk. 1 omhandlede net.

Medlemsstaterne kan, uden at det berører artikel 3c og artikel 4, stk. 3, opretholde særlige og eksklusive rettigheder indtil den 1. januar 1998 for taletelefoni og oprettelse og tilrådighedsstillelse af offentlige telenet.

Medlemsstaterne sikrer, at alle resterende restriktioner for tilrådighedsstillelse af andre teletjenester end taletelefoni via de af udbyderen af teletjenesten oprettede net, brug af tredjemands infrastrukturer og deling af net, andre faciliteter og arbejdssteder ophæves, og at de pågældende foranstaltninger meddeles Kommissionen senest den 1. juli 1996.

Hvad angår datoerne i andet og tredje afsnit og i artikel 3 og artikel 4a, stk. 2, vil medlemsstater med mindre udviklede net efter anmodning få forlænget gennemførelsesperioden med op til fem år, og medlemsstater med meget små net vil efter anmodning få forlænget gennemførelsesperioden med op til to år, hvis det er nødvendigt for at opnå den krævede strukturtilpasning.

Anmodninger herom skal indeholde en detaljeret beskrivelse af den påtænkte tilpasning og en nøjagtig vurdering af tidsplanen for dens gennemførelse. De fremlagte oplysninger skal efter anmodning stilles til rådighed under hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

3. Medlemsstater, der anvender en licens-, en generel godkendelses- eller en anmeldelsesprocedure for tilrådighedsstillelse af teletjenester eller oprettelse eller tilrådighedsstillelse af telenet med henblik på at opfylde de væsentlige krav, sikrer, at de pågældende betingelser er objektive, ikke-diskriminerende, forholdsmæssige og gennemsigtige, at ethvert afslag begrundes, og at der findes en klageprocedure.

Tilrådighedsstillelse af andre teletjenester end taletelefoni, oprettelse og tilrådighedsstillelse af offentlige telenet og andre net, der bruger radiofrekvenser, kan kun finde sted efter en generel godkendelses- eller anmeldelsesprocedure.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om kriterierne for licens-, generelle godkendelses- og anmeldelsesprocedurer samt om betingelserne herfor.

Medlemsstaterne holder fortsat Kommissionen underrettet om alle planer om at indføre nye licens-, generelle godkendelses- og anmeldelsesprocedurer eller om at ændre eksisterende procedurer.

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

For så vidt angår taletelefoni og tilrådighedsstillelse af offentlige telenet, underretter medlemsstaterne inden gennemførelsen og senest den 1. januar 1997 Kommissionen om alle godkendelses- og anmeldelsesprocedurer, der skal sikre overholdelse af:

— de væsentlige krav

— handelsbestemmelserne for betingelserne vedrørende tjenestens permanente tilgængelighed, disponibilitet og kvalitet

— de finansielle forpligtelser med hensyn til alment tjenesteudbud i henhold til principperne i artikel 4c.

Betingelserne for disponibilitet kan omfatte krav om at sikre adgang til de abonnentdatabaser, der er nødven-

dige for tilrådighedsstillelse af universelle oplysninger om nummerfortegnelser.

Disse bestemmelser skal sammen udgøre udbudsbetingelserne for offentlige tjenester og være objektive, ikke-diskriminerende, forholdsmæssige og gennemsigtige.

Medlemsstaterne kan kun begrænse antallet af godkendelser, når der er tale om manglende disponibilitet i frekvensspektret, og proportionalitetsprincippet er overholdt.

Medlemsstaterne sørger for, at godkendelses- og anmeldelsesprocedurerne for tilrådighedsstillelse af taletelefoni og offentlige telenet offentliggøres senest den 1. juli 1997. Inden udkastene gennemføres, undersøger Kommissionen, om de er forenelige med traktaten.

For så vidt angår pakke- og kredsløbskoblet datatransmission, skal medlemsstaterne afskaffe udbudsbetingelser for offentlige tjenester. De kan erstatte dem med de i artikel 2 omhandlede generelle godkendelses- og anmeldelsesprocedurer.

4) I artikel 3b indsættes følgende stykke efter stk. 3:

»Medlemsstaterne sikrer senest den 1. juli 1997, at et passende antal numre står til rådighed for alle teletjenester. De skal sikre, at alle numre tildeles på en objektiv, ikke-diskriminerende, forholdsmæssig og gennemsigtig måde, især på grundlag af individuelle ansøgningsprocedurer.»

5) I artikel 4 affattes stk. 1 således:

»Så længe medlemsstaterne opretholder særlige eller eksklusive rettigheder med hensyn til etablering og tilrådighedsstillelse af offentlige net, træffer de de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der gælder offentliggjorte, objektive og ikke-diskriminerende vilkår for adgang til nettet.»

6) Som artikel 4a-4d indsættes:

»Artikel 4a

1. Uden at foregribe Rådets og Europa-Parlamentets kommende harmonisering af nationale sammenkoblingsordninger i forbindelse med ONP sikrer medlemsstaterne, at teletjenesterne sørger for sammenkobling af taletelefonitjenester og deres koblede net for andre virksomheder, der er godkendt til at stille sådanne tjenester eller net til rådighed, på ikke-diskriminerende, forholdsmæssige og gennemsigtige vilkår, som lægger objektive kriterier til grund.

2. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at teleselskaberne senest den 1. juli 1997 offentliggør vilkårene for sammenkobling med deres telefonitjenestes grundlæggende funktionselementer og deres offentlige koblede net, herunder udbuddet af forbindelsespunkter og grænseflader efter markedets behov.

3. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at selskaber, der stiller telenet og/eller -tjenester til rådighed, efter anmodning kan forhandle sig til sammenkoblingsaftaler med teleselskaber om adgang til offentlige koblede telenet med særlig netadgang og/eller på betingelser, der dækker deres særlige behov.

Hvis kommercielle forhandlinger ikke fører til en aftale inden for en rimelig tidsfrist, skal medlemsstaterne efter anmodning fra en af parterne og inden for en rimelig tidsfrist træffe en begrundet beslutning, der fastsætter de nødvendige driftsmæssige og finansielle vilkår for sammenkoblingen uden at tilsidesætte de øvrige retsmidler i gældende national ret eller fællesskabsret.

4. Medlemsstaterne sikrer, at det system til omkostningsberegning, teleselskaberne indfører med hensyn til tilrådhedsstillelse af taletelefoni og offentlige telenet, udpeger de relevante elementer for prisfastsættelsen af sammenkobling.

5. De i stk. 1-4 omhandlede forholdsregler anvendes i en periode på fem år fra datoen for den faktiske afskaffelse af teleselskabets særlige og eksklusive rettigheder til tilrådhedsstillelse af taletelefoni. Kommissionen tager dog denne artikel op til ny overvejelse, hvis Europa-Parlamentet og Rådet vedtager et direktiv om harmonisering af sammenkoblingsbetingelserne inden udgangen af nævnte periode.

Artikel 4b

Medlemsstaterne sikrer, at alle eksklusive rettigheder til oprettelse og tilrådhedsstillelse af nummerfortegnelses-tjenester, herunder såvel udgivelse af telefonbøger som nummeroplysningstjenester, på deres område afskaffes.

Artikel 4c

Uden at foregribe Europa-Parlamentets og Rådets harmonisering i forbindelse med ONP, skal enhver national ordning, der er påkrævet for at fordele nettoomkostningerne ved opfyldelsen af teleselskabernes forpligtelser om alment tjenesteudbud, blandt alle selskaber, uanset om de består af et system af tillægstakster eller en samlet tjenestefond:

a) kun gælde virksomheder, der stiller offentlige telenet til rådighed

b) fordele de respektive andele blandt virksomhederne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Medlemsstaterne anmelder enhver sådan ordning til Kommissionen, så den kan undersøge, om ordningen er forenelig med traktaten.

Medlemsstaterne skal tillade deres teleselskaber at udligne taksterne under hensyntagen til specifikke markedsvilkår og behovet for at sikre alment tjenesteudbud til en overkommelig pris, og medlemsstaterne skal især tillade dem at tilpasse nuværende takster, der ikke er baseret på omkostninger, og som forøger byrden ved at sørge for alment tjenesteudbud, for at nå frem til takster baseret på faktiske omkostninger. Kan en sådan udligning ikke afsluttes inden den 1. januar 1998, skal de pågældende medlemsstater underrette Kommissionen om den kommende gradvise udligning af de resterende takstforskelle. Heri skal indgå en detaljeret tidsplan for gennemførelsen.

Under alle omstændigheder vil Kommissionen senest tre måneder efter, at Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget et direktiv om harmonisering af sammenkoblingsvilkår, vurdere, om der er behov for yderligere initiativer for at sikre overensstemmelsen mellem de to direktiver, og træffe de nødvendige forholdsregler.

Kommissionen foretager desuden senest den 1. januar 2003 en vurdering af situationen i medlemsstaterne, og vurderer navnlig, om de gældende finansieringsordninger ikke begrænser adgangen til de pågældende markeder. I så fald vil Kommissionen undersøge, om der findes andre metoder og eventuelt fremsætte passende forslag.

Artikel 4d

Medlemsstaterne må ikke diskriminere mellem tilrådhedsstillere af offentlige telenet med hensyn til ret til adgang med henblik på tilrådhedsstillelse af sådanne net.

Når det ikke er muligt at give virksomheder, der ønsker at tilbyde offentlige telenet, yderligere ret til adgang på grund af gældende væsentlige krav, skal medlemsstaterne sikre adgang på rimelige vilkår til eksisterende faciliteter oprettet med ret til adgang, og disse ikke må kopieres.*

7) I artikel 7 indsættes »nummertildeling samt« foran »overvågning«.

8) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Medlemsstaterne skal i godkendelsesordningerne for tilrådighedsstillelse af taletelefoni og offentlige telenet i det mindste sikre, at virksomheder, der også har fået særlige eller eksklusive rettigheder inden for andre områder end telekommunikation, fører separat regnskab med deres aktiviteter som udbydere af taletelefoni og/eller net og andre aktiviteter, så snart de når en omsætning på over 50 mio. ECU på det pågældende telekommunikationsmarked.»

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Inden den 1. januar 1998 foretager Kommissionen en samlet vurdering af situationen med hensyn til de resterende restriktioner for brug af offentlige telenet til udbud af kabel-tv-kapacitet.»

Artikel 2

Medlemsstaterne forelægger senest ni måneder efter dette direktivs ikrafttræden Kommissionen oplysninger, der gør

det muligt for den at bekræfte, at artikel 1, nr. 1)-8), er overholdt.

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes eksisterende forpligtelse til at give meddelelse senest henholdsvis den 31. december 1990, 8. august 1995 og 15. november 1996 om foranstaltninger, de har truffet for at overholde bestemmelserne i direktiv 90/388/EØF, 94/46/EF og 96/2/EF.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen